

Danmarksbrev til „Danstieren“.

Lidt om Molboerne.

Naar man fra Aarhus med en af de smaa Sundbampere sejler op ad Rols Vig og lægger til ved Landsbyen Knebel, befinder man sig pludselig i det for gammel Tid saa bekendte eller rette sagt betyngede Mols.

Stort Sejlloben i Reglen ikke varer mere end en god Time, haender det dog ikke sjældent, at mange med Lengsel, ja næsten med bittende Hjerte snister, at den var forbi, saasnart man er kommen vel udenfor Aarhus Bugt. Da vi seilede hertil, blæste der en temmelig stærk Søenvind, som førte en stærk Strøm op i Vigen, og som bevirkede, at Stibet dundede og krængede, som om det havde den største Vigt til at vende Vinden i Vejret. Det varede derfor heller ikke længe, før man nebe fra Røgheden hørte adskillige af disse dybe, klagende Hjertesuf, som vidner om, at Folk ikke har det rigtig godt. Og oppe paa Dækket var der baade Damer og Herrer, hvis Øjne fik et uberligt, glasagtigt, stivende Udtryk, og hvis Ansigtstegnene som det hvide Marmor. I et Øb, der nærmest mindede om en Spædekalus fortog paa at være morjom, stirrede man hen til Rølingen og forblev der, indtil Stibet var kommen ned i Havet. Jeg maatte uvilkaarlig nypne paa vor gamle Nationalsang: „Du, Danstiens Vej til Ros og Magt, fortalende Hav!“ men det var først, da jeg havde faaet fast Grund under Fødderne.

Enhver Dansk kender fra sin Skoletid de gode, gamle Molbohistorier, som nok kan lokke Smil frem paa Børnsmunden. Jeg har ofte tænkt paa, om der skulde ligge noget til Grund for disse Historier eller ej, med andre Ord, om Molboerne muligvis i gamle Dage skulde have været et Hestehoved bag den øvrige Samtid, eller om det er en ren Tilfældighed, at man har henlagt disse Historier til Mols. At det første er Tilfældet, nærer jeg nu ikke mere nogen Tvivl om.

Lad mig nævne et Træk, som synes at pege hen derpaa. I Agri Kirkes Annaler har en Bisshop for ca. 150 Aar siden nedskrevet de Indtryk, som han fik af det Sogn paa sin Visitationstæjse. Heri siger han, at Møge til Lvidenhed, Bantro og aandelig Død, som fandtes i det Sogn, skulde man leve længe efter, og saa slutter han med det Hjertesuf: „Naar man det vil lykkes Herren at faa opvakt Abraham Børn af disse Stene?“ Men at det var Grund til Klage, fortsaar man ogsaa nok, naar man hører, at der ikke var mødt et eneste Menneske ved Visitationen i Kirken undtagen naturligvis Præsten og Degnen.

Til Berørlighe for „Danstieren“ læsere skal jeg blot tilføje, at det nu er lykkedes Herren at faa opvakt Abraham Børn af disse Stene, Agri Sogn er nu et af de Steder, hvor Livet vokser med en efter stiftlige Forhold rørende Fort.

Da jeg første Gang hørte Kirkeløkken i Røls, kom jeg til at tænke paa, at det vist maatte være sandt, hvad der fortæller i den gamle Historie om, at Molboerne en Gang druknede deres Kirkeløkke af Frygt for, at Søenstærne skulde bemægtige sig den. Kun forekommer det mig, at man har været temmelig rasst med at sætte „Punktum finale“ i den Fortælling. Hvis jeg skulde skrive Fortættelsen, vilde den omtrent komme til at lyde saaledes: „Da nu Molboerne efter Søenstærnes Bortrejse ikke kunde finde deres Klokke igen, og da de heller ikke godt kunde leve, eller rettere sagt: blive begraavede, uden Kirkeløkke, saa hangte de en gammel Herregaards-Radsklokke op i Laarnet i Stedet for, og det er den, som endnu fryder vor Øren.“ Saadan omtrent tror jeg nok, det maatte være gaaet til. Hver Gang jeg hører den, kommer jeg til at tænke paa Grundtvigs Salme: „Kirkeløkke, ej til Hovedstæder hories du“, ihl ingen Steder passer disse Ord saa godt som her. Saa meget et da fikket, at hvis Røls Kirkeløkke kom til at lyde inde i København, saa vilde den kun bevise, at nogle Klokkepiger som løbende ved paa Gaden i den Tro, at Møllemanden holdt for Øren.

Egner er ganske uafpaalig: paa den ene Side Havet og paa den anden Side Agri Bakker; der fuldstændig ligne Alperne „en miniature“ I denne Vin-

seljelid, hvor man hør anden Dog har en mild, behagelig Regn og hør aanden Dog det mest delstignede Søstinsvejr, gaar jeg og nyner paa et Bør, som staar i en af vore Salmer, hvori det hedder: „Al, tænker jeg, er der saa stor en Skonhed paa den falde Jord for Synderne at finde, hvor skal vi da vel frydes ved al Glansen af Guds Hellighed, som er i Himlen inde“. Hoorthen man end vender sig, ser man Millioner af den Slags Underværter, som alle Jordens Konger med al deres Magt og Vælde ikke er i Stand til at frembringe et eneste af, hør man, at „Fuglesangen sammenslaar som tusind Harpestrænge“, og ser man Landmandens lykkelige, smilende Ansigt, fordi Markernes Afgrøde ser dem saa lovende ud. Og alle, som har lært at bøde Kna i Jesu Naam, opløste deres Hænder og deres Hjertet med Tak til Gud i Himlen, fordi han har sendt os Velsignelsens Regnstrømme.

— Somme Dag slog Lynet ned i Væden til Søren Dengsø's Gjenstand i Lindbøl ved Randers. Flammerne bredte sig hurtigt til de to andre Udlænger. Stuehuset reddedes, 3 Køle og 5 Svin indbrændte. Alt var forstret.

— Somme Dag slog Lynet ned i Sognekoged Riels Simonsons Gaard i Hjalstrup, der nedbrændte med Undtagelse af det skiferede Stuehus. En Følhoppe indbrændte. Gaarden var forstret i Landbygningernes almindelige Brandforsikring for 18,000 Kr., Løstret i Raaholdklassen.

— Forleden opstod der Ild i Søsnefeldts Sønder i Kolbing. Brandøretnet' kom hurtigt til Stede, og det lykkedes at begrænse Ilden til Søværket, der nedbrændte totalt.

— Under et Tordenvejr, som traf hen over Dønseregnet, slog Lynet ned i Staldlengen til Boelsmand Mads Mourichens Gjenstand tæt udenfor Lydese. Vængen nedbrændte, men det lykkedes at redde Kreaturerne.

— Et hastigt Tordenvejr, ledsaget af Haglbyger, rasede forleden over Vendsyssel. Lynet slog ned flere Steder, og flere Ildbrænde observeredes.

— Peter Sørensens Gjenstand paa Tversted Timmer er fuldstændig nedbrændt som Følge af Lynnedslag. Flere Kreaturer indbrændte.

— Maskinhuset til Kalsborg Portland Cementfabrik nedbrændte forleden fuldstændig. Barlageret reddedes ved Brandøretnets ibar-dige Befrielse. Ilden opstod ved, at en Lampe eksploderede. Tabet anslås til ca. 1/2 Million Kr.

— Matthesen i Høst. En Undermejerist paa Nørreby Mejeri stod forleden Eftermiddag og fingerede med en ladt Salonbøsse, og han var da saa uheldig, at Studet gik af, og Kuglen ramte en tilstedeværende Husmand i Ryggen. Den tilfældomme blev indlagt paa Bogense Sygehus. Det lykkedes ikke straks Lægen at fjern Kuglen, men Manden er meget lidende. Han er gift og har et Børn.

— Et lille Børn styrtede forleden ud af et Kloivindue i Søgade i Aarhus og slog sig ihjel. Børnets Gader er Gartner Rasmussen, som arbejder paa et større Gartneri i Aarhus.

— Paa Lundegaard i Nørrebro Sogn ved Dønsesøen forlede den Ulygte, at Arbejdsmand Anders Chr. Nielsen styrtede ned af en Voststrappe med en Lænde og slog sig ihjel paa Stedet. Han efterlader sig Enke og 4 udførte Børn.

— En 45-aarig Husmand, Jens Jørgen Rasmussen, der var beskæftiget med Takarbejde hos Hans Sørensen i Vøjen, styrtede samme Dag ned fra Taget og brækkede Halsen.

— En 11-aarig Dreng, Søn af Vejmænd Riels Nielsen, Stovesbedings, blev forleden overført i Vgen under Røngeringen paa Jernbanen. Den tilfældomme bragtes straks til Sygehuset, hvor han døde efter at have faaet begge Ben amputeret.

— Gaardejer paa Bort Mark Peter Rielsens 9-aarige Søn kom forleden ulkkelig af Døge ved at styrte i et Vandhul paa Marken og drukne. Hans liden aldre Søster blev først opmærksom paa Ulykken og fik tilkaldt Hjelpe, men Oplivningsforsøgene var forgæves.

— Sognepræst for Alsted og Hjenneby J. B. B. Topse er afgaaet ved Døden, 65 Aar gammel.

— Prof. Dr. med. Carl Lange er pludselig afgaaet ved Døden.

Carl Lange, der var født i Vordingborg 1834, har siden 1875 virket ved Universitetet som Docent i patologisk Anatomi. I 1885 udnævntes han til Professor ordinarius.

Han var meget søgt som Røvelog i Besiddelse af stor Arbejdskraft. Hans Hovedværter er „Rygmarvets Sygdomme“, „Den almindelige patologiske Anatomi“, „Forsørgelsesorganernes patologiske Anatomi“ m. fl.; desuden var han Redaktør af „Hospitaltidende“.

Af døde var Broder til Kunsthistorikeren Julius Lange og Overlægen paa Middelfart Sindsygeanstalt Dr. med. Fr. Lange.

Ildbrænde.

„Grønegaard“ i Høst pr. Dønsgaard er nedbrændt. Gjenstanden var forstret for 10,000 Kr.

— Forleden opstod der Ild i den Røller Rielsens, Røstved, tilhørende Vind- og Dampmølle. Møllen nedbrændt totalt, og 400 Dr. Sæd brændte.

— Somme Dag slog Lynet ned i Væden til Søren Dengsø's Gjenstand i Lindbøl ved Randers. Flammerne bredte sig hurtigt til de to andre Udlænger. Stuehuset reddedes, 3 Køle og 5 Svin indbrændte. Alt var forstret.

— Somme Dag slog Lynet ned i Sognekoged Riels Simonsons Gaard i Hjalstrup, der nedbrændte med Undtagelse af det skiferede Stuehus. En Følhoppe indbrændte. Gaarden var forstret i Landbygningernes almindelige Brandforsikring for 18,000 Kr., Løstret i Raaholdklassen.

— Forleden opstod der Ild i Søsnefeldts Sønder i Kolbing. Brandøretnet' kom hurtigt til Stede, og det lykkedes at begrænse Ilden til Søværket, der nedbrændte totalt.

— Under et Tordenvejr, som traf hen over Dønseregnet, slog Lynet ned i Staldlengen til Boelsmand Mads Mourichens Gjenstand tæt udenfor Lydese. Vængen nedbrændte, men det lykkedes at redde Kreaturerne.

— Et hastigt Tordenvejr, ledsaget af Haglbyger, rasede forleden over Vendsyssel. Lynet slog ned flere Steder, og flere Ildbrænde observeredes.

— Peter Sørensens Gjenstand paa Tversted Timmer er fuldstændig nedbrændt som Følge af Lynnedslag. Flere Kreaturer indbrændte.

— Maskinhuset til Kalsborg Portland Cementfabrik nedbrændte forleden fuldstændig. Barlageret reddedes ved Brandøretnets ibar-dige Befrielse. Ilden opstod ved, at en Lampe eksploderede. Tabet anslås til ca. 1/2 Million Kr.

Ulykker.

En Undermejerist paa Nørreby Mejeri stod forleden Eftermiddag og fingerede med en ladt Salonbøsse, og han var da saa uheldig, at Studet gik af, og Kuglen ramte en tilstedeværende Husmand i Ryggen. Den tilfældomme blev indlagt paa Bogense Sygehus. Det lykkedes ikke straks Lægen at fjern Kuglen, men Manden er meget lidende. Han er gift og har et Børn.

— Et lille Børn styrtede forleden ud af et Kloivindue i Søgade i Aarhus og slog sig ihjel. Børnets Gader er Gartner Rasmussen, som arbejder paa et større Gartneri i Aarhus.

— Paa Lundegaard i Nørrebro Sogn ved Dønsesøen forlede den Ulygte, at Arbejdsmand Anders Chr. Nielsen styrtede ned af en Voststrappe med en Lænde og slog sig ihjel paa Stedet. Han efterlader sig Enke og 4 udførte Børn.

— En 45-aarig Husmand, Jens Jørgen Rasmussen, der var beskæftiget med Takarbejde hos Hans Sørensen i Vøjen, styrtede samme Dag ned fra Taget og brækkede Halsen.

— En 11-aarig Dreng, Søn af Vejmænd Riels Nielsen, Stovesbedings, blev forleden overført i Vgen under Røngeringen paa Jernbanen. Den tilfældomme bragtes straks til Sygehuset, hvor han døde efter at have faaet begge Ben amputeret.

— Gaardejer paa Bort Mark Peter Rielsens 9-aarige Søn kom forleden ulkkelig af Døge ved at styrte i et Vandhul paa Marken og drukne. Hans liden aldre Søster blev først opmærksom paa Ulykken og fik tilkaldt Hjelpe, men Oplivningsforsøgene var forgæves.

Smaa Meddelelse.

Rutterstatue af Bisshop Absalon. Vanddirektør Heide har tilkøbt Røbenhavn's Magistrat, at han ønsker at stænk Staden Røbenhavn en af Professorens B. Bispen modelleret Rutterstatue af Bisshop Absalon af Størrelse som Frederik den Femtes Statue paa Amalienborgs Plads, ca. 9 Alen høj. Statuen skal støbes i Bronze og opstilles paa et 10 Alen højt Fundament, tegnet af Arkitekt M. Nyrop.

Direktør Heide tilbyder at afholde enhver Udgift ved Statuens Opstilling, berunder fornødent Fundamenti og Broslægning, Omkostninger ved offentlig Afsløring, hvis denne er nødvendig, samt Kapital til Vedligeholdelse m. v., saaledes at Gaven ikke medfører nogen som helst Udgift for Kommunen, og ogsaa har Ret til at opstille den andre Steder paa Byens Grund end den af fornævnte to Kunstnere og Hr. Heide foreslaaede paa Højbroplads. Det er Hensigten, at Statuen skal afleveres til Kommunen senest den 21. Marts 1901 paa 700 Aarsdagen efter Absalons Død.

Magistraten har vedtaget at indstille til Borgrepræsentationen at tiltræde, at Kommunalbestyrelsen med Tak modtager den tilbudte Gave og giver sit Samtykke til, at Statuen opstilles paa det foreslaaede Sted.

En ny Kirke i Røbenhavn. Det kommunale Fællesudvalg angaaende det gamle Røbenhavn's Restaurations-Ombudnings og Realisation (Rorup, B. Knudsen Philipsen, Strøm, Wasford og Vilgaard) har afgivet Betænkning angaaende et Andragende fra det Røbenhavn'ske Kirkelod om Køb af en ca. 3,200 Kv. Alen stor Byggegrund ved Hjørnet af Malmøgade og Upsalagade, hvor paa Kirkelodet ogter at opføre en selvstændig Kirke for et Sognekirkelod og et Menighedshus. Kirkelodet anser, at der er stor Trang til en Kirke i det paagældende Kvartier, men at det hidtil ikke har kunnet lykkes at faa en passende Grund hertil i Kvartieret og tilbyde en Købsum af 15 Kr. pr. Kv. Alen. Fællesudvalget ubtaler, at den omhandlede Grund, som for første Delen er ulejet til Brandeoplag med en aarlig Leje af 25 Dre pr. Kv. Alen, paa Grund af sin Beliggenhed umiddelbart ved Holmens Kirkegaard og ved Kommunestolen i Øster-Farimagsgade er meget paasigelig at bebygge. Den tilbudte Betaling, 15 Kr. pr. Kv. Alen, er nu vel ikke høj — det skal til Sammenligning oplyses, at der for de overfor liggende Grunde i Upsalagade er betalt 29 Kr. pr. Kv. Alen; men da der vistnok ved den tilfældige Bebyggelse vil kunne fremkomme heldige Forhold i Kvartieret, indstiller Udvalget, at Andragendet bevilges.

Adresse til Bisshop Fr. Nielsen. Dagen efter sin Ordination modtog Bisshop Fr. Nielsen en Toldbrev fra 600 af sine tidligere Elever ved Universitetet. Den blev ham overrakt af en Deputation bestaaende af Præster fra Folkekirkens forskellige Retninger. Adressen lød saaledes:

Kære Professor Fr. Nielsen! Nu, da Du er i Gæst med at forlade Deres 23-aarige Virksomhed som Præstelarer ved Røbenhavn's Universitet, beder vi Dem modtage fra os, Deres ældre og yngre Elever, en hjertelig Tak for de Aar, vi havde den Glæde at lytte til Deres Ord. Vi var unge, og De kunde tale til de unge, saa det ikke blev tyere Forelesninger, men et Ord, der kaldte paa Trangen hos Ungdommen til at leve med og være vaagen. Vi var Studenter, og De fremstillede Kirkehistoriens Skikkelser for os saaledes, at vi levede med dem. De viste os Høllæstrens Liv og Gang under alle Himmellegne. Vi beredte os til Præstegerning, og De, som selv var Præst, søgte ved at lade os se i Historiens Spejlt at føre os til Møde med den Herre, der udfender Arbejdere til sin Vøst. For sit dette siger vi Dem Tak og ønsker Dem Guds Velsignelse til Deres nye Gerning som Tilfynsmand i den danske Kirke.

Mordet i Ørskov. Det tidligere omtalte Mord paa den gamle Hans Petersen i Ørskov, hvortil man i Betragtningen ikke kunde finde noget Spor af Gerningsmand, har nu vist sig at være forøet af en endnu ikke 18 Aar gammel Tjenestefat Riels Hanssen. Bevæggrunden var at faa nogle Penge til at lade en Gylle for, og Mordet var planlagt flere Dage i Forvejen.

Han havde først laaet sit Offer med en Mursten og derefter hugget ham med en Spade. Fængene, som han havde taget, beløb sig til 215 Kr.

Sommerfjerne. En Meddelelse fra Hjørringegnens Stener, at der endnu paa sine Steder kan findes Sne, som endnu ikke er tøet, uagtet vi nu snart er ude af Majs Maaned.

Et Fund af gamle Mønter. I Bagertmester H. P. S. Juas Gaard i Nørregade i Vejle udgravedes forleden en Kælder i Sidebygningen, hvor der er Bageti. En af Arbejderne stødte ca. 1 1/2 Alen under Jorden paa en Mængde Søløpønge, der laa stobede ovenpaa hinanden. Der fandtes ikke noget Spor af, at Mønterne har været opbevarede i Krukke eller lignende. Hvor lange Mønterne har ligget der, er ikke godt at sige. Der er baade tyske og østerrigske Søløpønter af Størrelse som gamle Spicier og en Mængde andre. Fundet andrager ialt 60-70 stykke og ca. 400 smaa Mønter, alle af Sølø. De er prægede Aarstallene 1568 og senere. Fundet menes at være et Par Tusinde Kroner værd.

Ny Fabrik i Vejle. Et Interessent-skab, hvis Hovedindehavere er Hr. Oluf H. Weber og B. L. G. Frieleben af Svendborg, agter at starte en ny Fabrikvævstue i Vejle. Der er afsluttet Lejemaalet med Havneudvalget om en 5000 Kv. Al. stor Plads paa Haanen. Bygningens Døpelse paabegyndes straks, og det ventes, at Fabrikken kan komme i Gang til 1. Juli d. A. Fabrikationen vil særlig omfatte store Ting: Jernbæjler, Konstruktører til store Broer, Kæller og eventuelt Kalkstener. Interessenterne kan til Anlaget disponere over ca. 40,000 Kr.

Landbrøvet sig. Liget af Arbejdsmand B. Christensen af Lille Rørbøl, som forsvandt den 29. Oktober i Hjørr, er nu drevet i Land ved Halborg Gloosvark. Den afdøde efterlader sig Hustru og fem udførte Børn.

Mikkel druknede i Brønden. „Stive Folkeblad“ fortæller: Forleden Nat afgik Mikkel Røst og Besag i Sognekoged i Ren Riels Chr. Nielsens Hønseshus i Østby, ved hvilken Lejlighed han gjorde sig svært tilgode, idet han ihjelbed 16 Høns. Mikkel kom dog svært uheldig af Sted paa denne Hønsesjagt, thi efter at han havde gjort Kval paa de 16 Høns, vilde han ogsaa i Lag med Hanen, men denne narrede ham, smuttede ud af Hønseshuset og Høj op paa Brøndrammen. Røsten havde faaet Blod paa Tanden og kunde ikke unde Hanen den Hønsesjelse triumferende og sejrfuldt at knæse deroppe, og med et rask Spring fattede han da op paa Brønden, — men det skulde den gode Mikkel have ladet være med, thi — bums! — Mikkel og Hanen drejede begge ned i den dybe Brønd, — og nu var det forbi med Mikkel's Grifflighed, nu maatte han kæmpe for Livet, men det var naturligtvis omsonst; sammen med Hanen druknede han i den dybe, sorte Brønd, og der fandt Folkene næste Dag til deres Forundring ikke blot Hanen, men ogsaa den Kæver til Mikkel, der saa skammelig havde udbrødet Gaardens Hønselid.

Mindesmerket for Anton Nielsen. I Overøretelse af en Forsamling paa hendes 600 Mennesker afsløredes forleden Eftermiddag ved Ollerup Høstole et Mindesmerke for Forfatteren Anton Nielsen. Mindesmerket er udført af Billedhugger Bøgebjerg; det bærer af en fire Alen høj Granitstøtte, paa hvis Forside findes en Inscription samt en Portrætmønt af den afdøde Forfatter.

Kl. 3 hør Forfatteren Peter H. Møller, Vester Skerninge, veltommen, hvorefter Folketingsmand Lohmann holdt Afsløringstalen. I Høstolen's Gymnastiksal talte derefter Høstoleforfatteren Kristensen-Kan-bens og Gaardejer Poul Sams, Svendsbjerg. Den smukke Høstole-lighed sluttede med, at Forsamlingen paang stilledes om Mindesmerket og afgang Anton Nielsens Sang, „Ved Solsbjergslag.“

Danmarks ældste daterede Kirkeløkke findes, efter hvad der skrives til os, i St Knuds Kirke i Odense. Den har i Aar holdt 600 Aars Jubilæum og er endnu stadig i Brug. Klokken, der er 33 Tommer høj og fornedet har en Diameter af 41 Tommer, bærer den latinske Inscription: +O: Rex: Glorio: +Kr: Voui: cum:

Pacet Anno Millesimo: Tredeno Nepedmoto Adam eller paa Dansk: „Du Grens Konge, Kristus, kom med Fred. Anno 1300“. Gvad Neppedmoto betyder, vides ikke, hvilket maatte kan skyldes Trykfejl, der nok ikke skal være helt ualmindelige paa gamle Klokke, hvorefter „Aadam“ ganske sikkert betegner Klokens Naam.

For fort Tid siden fejredes paa Hgen paa høstidelig Vis i Espe et 400 Aars Kirkeløkketjubilaum. Forhaabentlig vil heller ikke den langt ældre Dønsjubilar forblive upaaagtet.

Holmens Provsti. Efter sikket Forlydende vil reviderende Kapellan ved Garnisons Kirke, Lic. theol. H. M. F. eng er blive udnævnt til Sognepræst ved Holmens Kirke og Provsti for Holmens Provsti.

Begravelse i Ørskov. Den myrbede Hans Petersen begraavedes forleden paa Ørskov Kirkegaard. Der var mødt Følge næsten fra hver Gaard og hvert Hus paa Egnen. Blandt de tilstedeværende var Byfoged Jørgen S. Brost, Bøden talte over Ordene: Der er kun et Trin mellem Mig og Døden. I Talens Løb meddelte han, at Riels Hanssen havde sendt Bud til ham og anmodet ham om at sige til Menigheden, at han var dybt bedrøvet og angertoven, og at han vilde bede alle om, at de vilde tilgive ham hans Gerning og bede en Bøn med ham. Tilbøererne var stærkt beoegede, og da Prosten omtalte Riels Hanssen, græd mange. Efter Salmen: „Jeg er en fattig Fange“ forrettede Prosten Jordpaafølelsen. Riels Hanssens gamle Fader havde genoptaget sit Arbejde som Ringer, idet han ringede over dene afdøde.

Provst Dahlerup i Store Fuglede fpløide forleden 70 Aar. Prosten modtog i den Anledning forskellige Gaver, saaledes fra Sognets Beboere et Skrivebord, en Sølvjardiniere osv. af Læterne i Aris Herred, og et smukt Album fra Læterne i Vøe Herred, med Portrætter af Giverne.

Bisshop, Dr. theol. Fr. Nielsen holdt efter Bestemmelsen Tiltrædelsesprædiken i Kalsborg Bispedag.

Kort Tid derefter rejste han dog atter tilbage til Røbenhavn for at eksaminere ved den teologiske Eksamen.

Ny Realkole. I Følge „Aarhus Amtstidende“ overtager Redaktør Bertelsen, tidligere Bestyrer af Grenaa Realkole, fra næste Skoleaars Begyndelse Bestyrelsen af den nyoprettede Realkole ved Hovedgaard Station.

Brudepigerne var med. Ved et Diamantbrud paa forleden i Rødeby paa Landang var Brudepigerne, som endnu lever og er tre Aar ældre end Bruden, indbudte til at tage Del i en Fæst, som af Sognets Beboere gaves til Væie for Diamantbrudeparret.

„Ite“ glent. Det skulde være Brud-lup i en Kirke her paa Egnen forleden Dag, fortæller „Sors Folketidende“. „Pærtene“ var møde i Kirken, og Præsten kom. Saaledes syntes alt at være i den skønneste Orden. Umiddelbart havde Præsten opdaget, at der i den alsbeles nødvendige Fattiggæst manglede Dødet „Ite“, og skent der næppe kunde være Tvivl om, at Mangelen af det lille benægtende Vord skyldes en ren Skrivefejl, turde Præsten dog ikke indlade sig paa at smede det estfende Par i Hymnens Lanter, forinden Attesen havde faaet mødtat Indhold. Man sendte derefter en Gyltlist af Sted til den paagældende Sogneraadsformand, der hørte hjemme paa Stelstorfanten, og da, efter nogle Timers Venten, det lille „Ite“ var staaet til Vejle, foregik Væielen.

Thorvald Ekegaard, den kendte danske Vædeløbs-Hjultyrer, som for Tiden kryder paa russiske Baner, har i Moskva vundet store Sejre, i det han har vundet Mesterskabet for Rusland og desuden seks Præmier.

Traps Vaalidelighed. De første 11 Hefter af den nyeste Udgave af Traps „Danmark“ findes i Følge „Samfundet“ fuldig og indgaaende anmeldte i „Litterarisk Centralblatt“. Som Vidnesbyrd om den Anseelse, Trap nyder, og nyder med rette, anfører Bladet, at det var hans Beregning, som blev lagt til Grund for Granjereguleringen i 1864 mellem Sønder- og Nørre-Isylland, hvorved Danmark fik 4 Kvadrattil Land mere, end det ellers vilde have faaet. Som bekendt blev nogle tidligere danske Enklaver i Nordbovig blytde bort med 7 Sogne sønden for Kolbing. Disse Enklaver var af tidligere danske Statistiker beregnet til 5 Kvadrattil; men Trap oplyste og godgjorde, at de i